

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. С., 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Соня Хр. Каменова

Членове: Ива Н. Стефанова
Красимира Дончева Стоянова

при участието на секретаря Р.П.Р.
в присъствието на прокурора Ем. В. В.
като разглежда докладваното от Красимира Дончева Стоянова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225500600169 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С Присъда № 260097 от 15.11.2021 г., постановена по НОХД № 3179/2020 г. по описа на Районен съд – С., подсъдимият С.К.Т. е признат за виновен в това, че на 29.06.2016 г. в с. 3., общ. С., в качеството си на длъжностно лице – Кмет на Кметство с. 3., избран съгласно Решение № 350 от 01.11.2015 г. на Общинска избирателна комисия и положил клетва на основание чл.32, ал.1 от ЗМСМА на 05.11.2015 г., чиито пълномощия са възникнали от тази дата на основание чл.38, ал.4 от ЗМСМА, в кръга на службата си и в условията на посредствено извършителство, чрез С.К.К. – старши специалист административно обслужване към същото кметство, съставил официален документ – удостоверение за наследници № 33/29.06.2016 г., в който удостоверил неверни обстоятелства (че лицата И.К.Б., Н.И.Б. са наследници на К.И.Б.), с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства, поради което и на основание чл.311, ал.1 от НК, вр. чл.373, ал.1 от НПК, вр. чл.58а, вр. чл.42а, ал.1, ал.2, т.1 и т.2, вр. ал.3, т.1, вр. чл.42б, ал.1 и ал.2 от НК и чл.54 от НК е

осъден на „Пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от десет месеца с периодичност два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от десет месеца.

Подсъдимият е осъден да заплати направените по делото разноски в размер на 90,32 лв. в полза на ОД на МВР - С..

В срока по чл. 319 от НПК е постъпила въззивна жалба от подсъдимия С.К.Т. чрез защитника му адв. С.Р..

В жалбата се развиват оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на присъдата поради неправилно приложение на материалния закон. Прави се искане за отмяна на обжалваната присъда и за постановяване на нова, с която подсъдимият С.К.Т. да бъде признат за невинен и оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.311, ал.1 от НК.

Против присъдата е постъпил и въззивен протест от прокурор при Районна прокуратура - С..

В протеста се правят оплаквания за неправилно приложение на процесуалния и материалния закон, довели до незаконосъобразност на постановената присъда. От прокурорът се развиват съображения, че производството е разгледано от районният съд по реда на съкратеното съдебно следствие по чл.371, т.1 от НПК, като без да са налице основанията за това – проведено съкратено съдебно следствие по реда чл.371, т.2 от НПК, в обжалваната присъда съдът е приложил чл.58а от НК, при това без да посочи при коя от хипотезите, и е наложил на подсъдимия наказание „Пробация“ с двете задължителни пробационни мерки за срок от 10 месеца, което се явява незаконосъобразно определено. Отделно се прави се оплакване и за явна несправедливост на наложеното наказание, поради липсата на обстоятелства по чл.55, ал.1, т.2, б.„б“ от НК.

Искането в протеста е за изменение на обжалваната присъда в частта на наказанието, като на подсъдимия Т. бъде наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от десет месеца, изпълнението на което на основание чл.66, ал.1 от НК да бъде отложено за изпитателен срок от три години.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от подсъдимия С.К.Т. и от защитниците му адв. С.Ч. и адв. С.Р..

Подадения въззивен протест се поддържа от представителят на Окръжна прокуратура – С.. Становището на прокурора е, че първоинстанционния съдебен акт в частта на определяне вида и размера на наказанието страда от сериозна незаконосъобразност и неправилност, като се развиват подробни съображения за това. Искането на представителят на ОП – С. е за отмяна на първоинстанционната присъда като незаконосъобразна и връщане делото на районния съд за ново разглеждане от друг състав на

същия съд.

Въззивният съд, след като съгласно чл. 314, ал.1 от НПК извърши цялостна служебна проверка на присъдата, и по повдигнатите основания в протеста и въззивната жалба, прие че същата е постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, които са основание за нейната отмяна без да се обсъждат доводите във въззивната жалба по същество.

Въззивният съд намира, че изцяло незаконосъобразна и при липса на мотиви е постановената присъда в частта относно вида и размера на наложеното на подсъдимия С.К.Т. наказание.

Видно от съдържанието на атакуваната присъда на подсъдимият Т. на основание чл.311, ал.1 от НК, вр. чл.373, ал.1 от НПК, вр. чл.58а, вр. чл.42а, ал.1, ал.2, т.1 и т.2, вр. ал.3, т.1, вр. чл.42б, ал.1 и ал.2 от НК и чл.54 от НК е наложено наказание „Пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от десет месеца с периодичност два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от десет месеца.

Основателно се явява оплакването в протеста, че районният съд без да са налице основанията за това, е приложил чл.58а от НК, при това без да посочи при коя от хипотезите, и е наложил на подсъдимия Т. наказание „Пробация“ с двете задължителни пробационни мерки. Реда за определяне на наказанията при условията на чл.58а от НК е приложим единствено в случаите на разглеждане на делото по реда на съкратеното съдебно следствие по Глава 27 от НПК, в хипотезата на чл.371, т.2 от НПК – направено от подсъдимия самопризнание на фактите по обвинението, каквото по първоинстанционното съдебно производство по НОХД № 3179/2020 г. на РС – С. не се е развило.

Междувпрочем, от изготвените по първоинстанционното дело съдебни протоколи не става ясен процесуалния ред, по който районният съд е разгледал делото. В протокола от проведеното разпоредително заседание е вписано, че съдът постановява разглеждане на делото по реда на Глава 27 по т.1 от НПК, без да се посочи т.1 от коя правна норма. Прави впечатление, че нито в разпоредителното заседание, нито впоследствие, в случай, че се приеме, че производството пред РС – С. се е развило по чл.371, т.1 от НПК, съдът е постановил определение по реда на чл.372, ал.3 от НПК, с което да е одобрил изразеното от страните съгласие да не се провежда разпит на някои от свидетелите, съответно на кои, и на вещите лица. В случай на съкратено съдебно следствие, съгласно разпоредбата на чл.252, ал.1 от НПК съдът е бил длъжен незабавно да пристъпи към разглеждане на делото, като извърши възможните процесуални действия, но по-същественото процесуално нарушение в случая се явява това, че в следващото проведено по делото съдебно заседание на 03.08.2021 г. съдът е дал ход на делото и незабавно е

пристъпил към разпит на явилия се свидетел П.Г., при това без да открие съдебно следствие /по който и да е ред/, като е пропуснал да изпълни същественияте процедури по чл.276 и чл.277 от НПК.

В настоящия случай въззивният съд не е в състояние да санира присъдата като я измени в частта на наказанието, тъй като същото освен, че е незаконосъобразно определено, е отмерено по вид и размер при липса на мотиви. Волята на първоинстанционният съд относно вида на наложеното на подсъдимия наказание „пробация“ не може да бъде изведена от мотивите изготвени към атакуваната присъда поради тяхната лаконичност и противоречивост. Като правно основание за индивидуализация на наказанието е посочен чл.54 от НК. Предвиденото в закона наказание за извършеното престъпление по чл.311, ал.1 от НК е до 5 години „лишаване от свобода“, като съдът може да постанови и лишаване от право по чл.37, ал.1, т.6 от НК, а именно лишаване от право да заема определена държавна или обществена длъжност. В мотивите си районният съд е приел следното: „че следва да определи на подсъдимия С.К.Т. наказание при превес на смекчаващите отговорността му обстоятелства, под минималния размер предвиден в закона за извършеното деяние, като замени наказанието „лишаване от свобода“ с наказание „пробация“.“ Изложеното е вътрешно противоречиво, тъй като съдът сочи, че наказанието следва да се определи под минимума на предвиденото в закона, като едновременно с това, „че следва да се замени“ предвиденото в закона. От друга страна, съдът е приел, че наказанието следва да се индивидуализира при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, като не е посочил, че приема някое от тях да е изключително или пък да се касае за многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, които да обусловят приложението на чл.55, ал.1, т.2, б. „б“ от НК, при която хипотеза единствено би било възможно да се наложи на подсъдимия наказание „пробация“. Това е задължавало първоинстанционният съд да индивидуализира наказанието с приложение на чл.54 от НК, в рамките на предвиденото от закона наказание „лишаване от свобода“ до пет години и тъй като в чл.311, ал.1 от НК не е предвиден минимум, е приложима разпоредбата на чл.39, ал.1 от НК, съгласно която минимума на това наказание е три месеца. В мотивите изцяло липсва изложение относно вътрешното убеждение на съда по отношение на евентуално предвиденото в закона наказание по чл.37, ал.1, т.6 от НК.

Горепосочените съществени процесуални нарушения са довели до нарушаване правото на защита на подсъдимия и тъй като присъдата в частта на наказанието е незаконосъобразна и е постановена при липса на мотиви, подадения въззивен протест се явява основателен и следва да бъде уважен. Оплакванията във въззивната жалба, тъй като касаят съществуването на делото не следва да се разглеждат. Атакуваната присъда като неправилна и незаконосъобразна следва да бъде отменена и тъй като допуснатите съществени процесуални нарушения са неотстраними от въззивният съд делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия

първоинстанционен съд.

Предвид изложеното и на основание чл.334, т.1, вр. чл.335, ал.2, вр. чл.348, ал.3, т.1 и т.2 от НПК обжалваната присъда следва да бъде отменена и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 260097 от 15.11.2021 г., постановена по НОХД № 3179/2020 г. по описа на Районен съд – С..

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____